

BISER

Letnik XXIV.

GLASILO ŽUPNIJE KOTLJE

**Prijatelji,
poglejte z odprtimi očmi,
Novorojeni tu v jasliah
je naš Bog!**

**Njega smo pričakovali!
Končno je tu, da nas
osvobodi
od pregrad, ki ločijo,
od zla, ki dela ljudi hudobne,
od zlobe, ki razteza kremplje,
od sebičnosti,
ki si polni trebuh!
Končno je tu, da nas reši!
On je, Božji Poslanec:
prihaja, da spremeni naša
srca!**

**Prijatelji, pogledjte
z vso ljubeznijo:
tu, v jasliah, ta Novorojeni
je Jezus, naš brat!
On je tisti,
v katerega smo upali!
Končno je tu, da nam oznani,
da so vsi ljudje povsod
enakovredni bratje,
da so vse barve kože
Božja mavrica
neskončne Božje ljubezni!
Tu je, da nas nauči miru
in nas nauči deliti!
Tu je, končno, da nas odreši!
On je, Jezus Kristus,
naš Bog in naš brat!
Prihaja, da spremeni svet!**

DUHOVNA MISEL

Veselemu božičnemu oznanilu: »**Dete nam je rojeno, sin nam je dan,**« (prim. Iz 9,5) se pridružuje sporočilo vsakdanjega sveta, ki je velikokrat glasnejše in odmevnejše, govori pa o revščini, brezposelnosti, vsakdanjem boju za golo preživetje. Je v takem vzdušju še prostor za veselje, za sproščeno praznovanje? Je vzrok za veselje, lahko praznujemo?

Ob letošnjem božiču se bomo prav gotovo spomnili otrok, ki so se v letošnjem letu rodili. Mnogi mladi starši so z veseljem sprejeli v svoje družine novorojene otroke. Otroci so prihodnost. Otroci so naše upanje in veselje. Kot Božji dar jih sprejmimo n spremljajmo na njihovi življenjski poti. Ob jaslicah pomislimo nanje in jih priporočimo Božjemu detetu. V Jezusu, ki se je rodil na božični večer, se je začela nova prihodnost človeka. Na življenjski poti ni sam, spremlja ga Bog. »**Bog z nami,**« se imenuje dete, ki leži v jaslicah; sam Bog je stopil med nas. Gospodar prihodnosti je postal

človek. Jezus, ki se je rodil v Betlehemu iz device Marije, je tisti, ki je hodil iz kraja v kraj in delal dobra dela, ki je trpel in umrl in tretji dan vstal od mrtvih. On danes živi v svetu. Pod evharističnima podobama kruha in vina si je zamislil svojo trajno navzočnost med svojimi brati in sestrami.

Bog z nami pomeni, da je Bog na strani človeka, da je njegov prijatelj in zaveznik. To sporočilo naj bo v vas, ko si iz dneva v dan prizadevate ljudem pokazati Jezusa, njegovo ljubezen in jih navdušiti, da bi ga vzljubili ter ga sprejeli za svojo pot, resnico in življenje.

Velika ura človeške zgodovine, po kateri so hrepeneli narodi in po kateri

bodo prihodnji rodovi šteli leta, je prišla: izpolnjuje se prva napoved Odrešenika, ki je bila dana že v rajju. Bog prihaja na svet. Božja ljubezen se razodeva, da brezupno, grešno usodo človeštva obrne v zveličanje. Vendar se zgodi nezaslišano: Bog prihaja na svet, toda ko hoče vstopiti, najde zaprta vrata! Ljudje mu jasno pokažejo, da ga ne potrebujejo. Jožef in Marija zaman trkata na vrata betlehemskega doma, da bi našla skromno zatočišče.

To, kar se je zgodilo v Betlehemu, se dejansko vleče skozi vso zgodovino. Kristusa vedno znova izganjajo iz človeških domov, iz izobraževalnih središč, iz šol in kulturnih centrov, iz ustanov in zakonov. Kristusa, naslikanega na umetniški sliki ali upodobljenega v kiparski obliki, še kje prenesejo. Ta Kristus ni nevaren. Toda – živega Kristusa, Kristusa, ki bi zmotil komorno življenje vase zagledanih ljudi, Kristusa, ki bi oporekal človeškim goljufijam, prevaram in nemoralnemu življenju? Ne! Takega pa ljudje ne sprejmejo, prehudo bi jih

motil. Vznemirjal bi njihovo vest.

Hlad noči, ki ga je izkusila sveta družina, pa ni bil nič v primerjavi s hladom človeških src. A niso obupali. Kljub vsemu sta v radosti dete povila in ga položila v borne jasli.

Je pa dejstvo, da je tisti človek, ki odreče ljubezen otroku, zelo slab človek. Bog je prišel med nas v podobi otroka, da bi lahko brez strahu prišli predenj. Mnogi ljudje se tega Boga bojijo, češ da jih ogroža, da jih želi zaslužniti ipd. Nespametno! Bog ni prišel, da bi nam karkoli vzel – razen naših grehov – prišel je, da bi nam nekaj dal, da bi nas obdaroval! Bog nas ne zaslužnjuje, on nas osvobaja suženjstva zla! Bog nas ne ogroža – zato se je pojavil med nami v podobi otroka, ne pa v podobi nasilneža.

Sprejmimo ga. Ponudimo ljubezen za ljubezen. Naj ogreje naša srca za dobro.

Vaša duhovnika

Blaženi Anton Martin Slomšek je ob koncu leta v enih svojih pridigih takole razmišljal o času:

Ker je čas dragocen, ga moramo ceniti. Čas, pravi sv. Avgustin, je neprecenljiva dobrina, s katero lahko tu na zemlji vse kupiš, a tudi prodaj. Čas je cena večnosti, pravi sv. Hieronim. S časom si lahko pripraviš nebesa ali pekel. Kar človek v času tu na zemlji seje, to bo tam v večnosti žel (sv. Pavel).

Povzdignimo danes v veri svoj pogled kvišku k nebesom, kjer je množica blaženih, so zbori apostolov, veliki trpini, device. Vprašajmo jih: »*Kako ste dospeli do te sreče?*«

»*Dragocen čas milosti smo visoko cenili, ga marljivo uporabljali v naš blagor in si tam kupili slavno blaženost, ker je čas cena večnosti.*«

Stopimo dol v strašne prepade pekla, vprašajmo bogatega zapravljevca: »Kje so sedaj tvoji zakladi?«, častihlepnega Heroda: »Kje je tvoja kraljevska krona?«, Juda izdajalca: »Kje so tvoji srebrniki?« O da bi imeli le eno uro, minuto tistega dragocenega časa, ki smo ga izgubili z nekoristnimi rečmi.

Ah, z dragocenim časom smo vse izgubili. Tako nebo in pekel spoštujeta čas.

Kako malo ga na zemlji spoštuje toliko posvetnih ljudi, ki iz dolgega časa nič drugega ne delajo, kot da čas zapravljajo in ubijajo s praznimi obiski, z nepomembnimi pogovori, celo z zlobnim govorjenjem in zlobnimi dejanji. Ljubi Bog nam da zopet doživeti novo leto, zopet nam daje ure in dneve milosti. O, delajmo dobro, dokler imamo čas, kmalu pride noč, ko nihče več ne bo mogel delati.

Ker je čas kratek, ga je treba izkoristiti. Nič ne teče tako hitro kot čas. Kraljevski pevec David ga je primerjal z begom sence pred vzhajajočim soncem. Mi lahko primerjamo hitrost časa s tokom reke, ki teče tod mimo. Tako kot en val preganja drugega, tako ena minuta, ena ura drugo pogoltne, en dan drugega, in preden to prav dojamemo, je leto mimo, a tudi tek našega življenja.

Vsaka minuta je neskončna milost, več vredna kot ves svet. Velja toliko kot Bog sam,

pravi sv. Bernard. Kaj mi koristi ves svet, če sem izgubil svojega Boga? Kaj pripada nam od kratkega dragocenega časa? Preteklost? Ta je mimo. Noben dan, niti ena ura ali minuta se ne vrne. Prihodnost? Le nedeljivi sedanji trenutek je naša last, ki jo lahko in moramo koristiti za dobro.

O, koristite čas, vi obetavni mladeniči in dekleta, ker nobena tistih ur, ki so vam pravkar minile, celo noben trenutek, se vam nikdar ne vrne. O, možje in žene, izkoristite čas v korist vaše vam zaupane naloge, v blagor vaše družine. Delajmo dobro, dokler imamo še čas.

Župnik Edi Vajda

BOŽIČNA MOLITEV

Gospod Bog in Oče Jezusa Kristusa, v tej noči je bil rojen nas Rešitelj in naše Upanje. Prosimo te, naj gledamo, kako vzhaja njegova luč, naj ga ljubimo in ohranimo tvojo besedo v svoji sredi, mir na zemlji, zdaj in vse dni in vekomaj.

Gospod, nas Bog, slavimo rojstvo luči, Jezusa, tvojega Sina, našega Gospoda. Prosimo te, naj v njem spoznamo tvojo dobroto in milost in naj njegova podoba zasveti z vsem sijajem zdaj in vse dni.

Gospod, naš Bog, to je dan, ki si ga naredil, luč tvoje luči, dan velikega veselja. Odpri se vsem, ki tipajo v temi, pridi naproti njim, ki so še v skrbeh.

Daj nam, da bomo gledali Jezusa Kristusa, veselo oznanilo temu svetu, tolažljivo luč za naše oči na vekomaj.

Oče Jezusa Kristusa, naš Bog, okrepi nas v veri, da je On tisti, katerega čakamo in da je v njem zasvetila luč temu svetu. Prosimo te, odstrani iz naše srede, kar ne prinaša luči in daj, da bomo ljubili mir.

Amen.

LUČ MIRU IZ BETLEHEMA

PUSTIVA SE VNETI

'Začelo se je v votlini, daleč stran od mene in tebe, ko se je zgodil čudež. Prišel je za vse, da bi vžgal naša srca. Bil je kot prižgana sveča, ki sveti le tako, da se daruje. Mnogi so se bali, da bi se jih plamen dotaknil, tiste pa, ki so ga sprejeli, je povabil, da svetijo skupaj in vnemajo druge.

Prepotoval je dolgo pot, da je danes lahko pred menoj in pred teboj. Kaj bova naredila z njim? Lahko se obrneva stran in sva še naprej pusti sveči, ki se bojita, da bi se ju plamen dotaknil. Ali pustiva, da iz mene in tebe naredi naju, da ga širiva naprej.

Kaj bova vzela danes? Je spet dovolj samo sveča ali bova tokrat sprejela plamen?'

Geslo je vabilo v dvojini – ni ukaz in ni prisila. Je kot odpiranje vrat – jaz sprejemam plamen in želim goreti, a bom neskončno srečnejši, če lahko to narediva skupaj – zato te vabim, da se pustiva vneti.

Pred 27. leti smo skavti prvič prinesli luč v Slovenijo pod geslom »Mir je čas brez vojne.« Sporočilo je bilo takrat predvsem odmevno in na mestu. Danes je to sporočilo že tako daleč nazaj, da smo nanj morda že malo pozabili.

Letošnja poslanica povzema pot Luči miru od Betlehema do vsakega posameznika. Začne se z omembo (betlehemske)

votline, ker se je rodil Jezus, ki ga simbolizira Luč miru iz Betlehema. Luč gori in prižiga druge. Na tej poti pride pred nas in nas povabi, da se tudi mi pustimo prižgati in prižigamo druge. Pred nami je odločitev ali se bomo pustili vneti ali bomo nadaljevali kot ugasnjena sveča.

BOŽIČ

Zdaj smo v adventnem času, komaj čakam na Božič. Za Božič praznujemo Jezusovo rojstvo. Zdaj se bodo začele počitnice. Ne bo nalog. Vsi odpiramo darila in se zabavamo. Božič je najlepši praznik, praznik miru in darovanja, skupaj smo pred smrečico in skupaj pojemo.

Izabela Lever

Leto je že naokoli in komaj čakam novo leto, ki se bliža. Komaj čakam tudi na Božička, saj mi prinese darila. Vsakega darila sem vesela. Kadar kaj komaj čakam, so občutki nepotrpežljivi in napeti. Upam, da bom čimprej pričakala Božička. Pričakujem tudi kontrolko in upam, da sem pisala odlično.

Nika Pavše

V življenju čakam Božička, čakam polnočnico, čakam počitnice.

Čakam tudi, da bodo šolo prestavili na Ravne.

Čakam Božička, pripravim se tako, da mu pišem, kaj bi imel. Pripravim jelko in lučke, nato se s sestro grem sankat. Nato grem v hišo in pripravim kekse in grem k polnočnici. Ko pridem domov, pogledam, če so darila. Če jih ni, do jutra počakam nanje.

Klemen Kotnik

Komaj čakam novoletne praznike. Z družino in sorodniki se bomo veselili ob novem letu. Vsak pa se seveda tudi veseli obdarovanja. Predvsem pa sta v decembru pomembna Bog in advent. Moramo pa biti previdni pri nekaterih stvareh, kot je npr. pirotehnika. Obrniti se moramo tudi na drugo stran sveta in prositi za vse, ki so lačni. Vsem pa želim srečno novo leto in vesele praznike.

Miha

BOŽIČ

V veselem decembru si želim, da bi revni ljudje imeli hrano in vodo. In komaj čakam, da bom lahko prižgal četrto svečko na adventnem venčku. Želim, da bi ljudje čim bolj lepo pričakali božične in novoletne praznike. Za otroke pa, da bi jih tretji dobri mož Božiček čim bolj osrečil. In vsem želim srečne praznike. Božič je čas darovanja in vsi ga komaj čakamo. In še za konec: srečno novo leto.

Deja Gerold

V decembru si želim, da bi vsi imeli lepe praznike. Kljub vsemu z decembrom prihaja tudi veliko pričakovanj. Kot na primer počitnice, darila in seveda tudi pirotehnika. Ampak pirotehnika je zelo nevarna, zato jo odsvetujem. Seveda v decembru obhajamo tudi advent in novo leto. Da vse to dočakamo, moramo še malo počakati. Pa veselo čakanje vam želim.

Žiga

Božič mojega otroštva

Živeli smo v središču Ljubljane, blizu frančiškanske cerkve in Prešernovega spomenika. Dvorišče je vezalo tri hiše, v najlepši so bili lastniki, plemeniti Obereignerji. V srednji je imela njihova hčerka veliko delavnico. Družina je imela pred vojno tudi trgovino nasproti magistrata. Tretja je bila največja, stara čez dvesto let in je bila nacionalizirana. V tej zgradbi smo med nekdanjimi uradnicami, prodajalkami in služkinjami živeli mi Benčinovi. Dolga leta, morda celo desetletja, ni bilo v tej hiši

nobenih otrok, samo mi. Soseska ji je dala ime kloster.

Zakaj to pripovedujem? Ena od prijaznih starih gospodičen mi je podarila jaslice. Že škatla je bila nekaj posebnega, podobna kovčku. Po vsej površini so bile lepe rdeče rože. Figurice so bile zavite v svilen papir, hišica – hlevček je bila lepih pastelnih barv in je imela lučko. Vse leto se jaslic ni smel nihče dotakniti, le kadar sta bili naši najmlajši sestri bolni, sta smeli v rokah držati ovčko in pastirčka.

Pred Božičem smo iz

BOŽIČ

maminega kmečkega doma dobili kolone in smrečico iz rodbinskega gozda. Mah smo šli nabrat na grajski hrib. Orehe smo kupili več dni prej, ker so zadnje dni pred prazniki izginili s trga in trgovin. Nikoli več ni kuhinja tako dišala, kot v tistih otroških letih, ko se je prekla božična potica. Vsak otrok je obesil nekaj okraskov na drevesce, večino smo lahko pozneje pojedli. Bili so bonboni in medenjaki in smo še s tem imeli veliko veselja. Jaslice so bile osvetljene kot prelep gledališki oder.

Naša mama je kot hči cerkvene pevke znala veliko preprostih božičnih pesmi, pozneje so se jih od nje naučili še naši otroci. Ko se je zbrala razširjena družina, so peli: Tam

stoji pa hlevček, Glej zvezdice božje, Sveti Jožef in Marija gresta v mesto Betlehem ...

V frančiškanski cerkvi v naši bližini so bile jaslice, ki so jih hodili gledat meščani in podeželani od blizu in daleč. Kipci ljudi so se premikali in delali, tekkel je potok, vrtel se je mlin ... Še lepša pa je bila glasba, ki je ustvarja posebno vzdušje.

Ljubljančani so hodili poslušat patra dr. Romana Tominca, ki je iz širnega sveta prinašal čudovite zgodbe. Za praznike so na koru peli tudi operni pevci, eden od njih, Ladko Korošec, je živel nasproti nas.

Imam srečo, da tudi v Kotljah slišim veliko lepega petja. Gospa Glasenčnik s pevci izbira pesmi, ki dobronamernemu človeku sežejo do srca.

Marija Hojnik

ADVENTNI VEČERI

V petek, 1. decembra, smo bili povabljeni na prvi adventni večer. Predaval je dr. Maksimilijan Matjaž, duhovnik, profesor na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani.

Ko sem se odpravila od doma, je tako snežilo, da sem si skoraj premislila in ne bi šla. A bilo bi mi zelo žal. Naslov predavanja je bilo Kristjan je mogoče biti samo v občestvu!

Na podlagi prvega pisma Korinčanom smo razmišljali o konkretnem življenju kristjanov. Predavanje je bilo sploh izziv za bibličarje. Razlaga je bila zelo strnjena in je zahtevala veliko zbranost. Osrednji poudarek je bil, da je samo Božji sin Jezus

pomemben, ne pa, kakšne modne svečke so na mizi, kaj posebnega si skuhal ... Srečati se moraš z Jezusom, tako te božja beseda nagovori in to je nov začetek ...

Doma, ko se je vse umirilo, ko je bilo vse tiho, sem še dolgo razmišljala o slišnem, in slišala ta klic.

Petek, 8. december

Tudi ob pripravah na drugo adventno srečanje je bilo vreme neprijetno in zaradi obilnega sneženja sem na poti nazaj domov blizu doma obtičala v jarku.

Tokratna okrogla miza je nagovarjala z naslovom: Biti krščen, ljubiti islam (islam in krščanstvo). Poslušali smo pričevanje Nataše in Vaela Hanuna. On je slovenski Arabec palestinskega očeta, rojen v Siriji. Odraščal je v muslimanski družini. Ona je katoličanka. Spoštujeta religijo drug drugega.

Njuno življenje je bilo izhodišče za pogovor in vprašanja o tem, ali je islam res religija nasilja, kaj vse se lahko naučimo o našem Bogu in Alahu ... ali

OBVESTILA

je možno sožitje med kristjani in muslimani ... Po pripovedovanju zakoncev je to možno, seveda pa je vse odvisno od vzgoje in politike, saj vera sama ni vzrok za prepire in vojne.

Iz pripovedovanja palestinskega moža je bilo razbrati, da vere tudi zaradi ljubezni ne bi spreminjal. Držati se je treba svojih načel. Do drugače mislečih moramo biti dobri in strpni.

Petek, 15. december

Čas tako hitro mineva. Komaj neham razmišljati o enem in drugem adventnem večeru, že je tu tretji in približuje se že zadnji ... in tu bo Božič.

Naslov tokratnega predavanja je V Božjem naročju, predavala je dr. Barbara Simonič, zakonska in družinska terapevtka.

Človek je vse od rojstva v varnem materinem zavetju. Ko odrašča in zapusti materino bližino, se najpogosteje vrača nazaj v to varno okolje. A pride čas, ko v stiskah in težavah ostaja sam in nima več domačega okolja, kamor bi se vračal. Oporo išče drugje. Takrat je najbolje, če se obrne na Boga. Našel bo smisel za življenje in ne bo sam. Tudi sami smo lahko opora sebi in bližjim.

Milka Breznik

*V tem divjem predbožičnem vrvežu
prehitro pozabimo na pravi pomen
Jezusovega prihoda med nas
in v pehanju za materialnimi dobrinami spregledamo ljudi,
ki živijo na robu družbe, pozabljeni in osamljeni.
Naj bo letošnji december drugačen!*

***Mirne in blagoslovljene božične praznike
in vse dobro v novem letu vam želimo člani uredniškega
odbora Bisera.***

OBVESTILA

25. december, ponedeljek, BOŽIČ – GOSPODOVO ROJSTVO, ob 9.00 sv. maša

26. december, torek, sv. Štefan, ob 9.00 sv. maša ter blagoslov vode in soli

31. december, nedelja, ob 9.00 zahvalna sv. maša ob zaključku koledarskega leta 2017

5. januar, petek, ob 17.00 sv. maša in blagoslov trikraljevske vode, kadila in krede

6. januar, sobota, GOSPODOVO RAZGLAŠENJE, ob 17.00 sv. maša

2. februar, petek, ob 17.00 sv. maša in blagoslov sveč

3. februar, sobota, pri sv. maši ob 17.00 podeljevanje »Blaževega blagoslova«

Pogled na leto 2017 v Kotljah skozi številke

Številke niso najpomembnejše, pa vendar ob vodenju župnijske statistike lahko pogledamo nazaj tudi skozi številke.

- **Krsti:** krščenih je bilo 14 otrok. Starši dveh otrok so cerkveno poročeni.
- **Birma:** potrditev Svetega duha je prejelo 23 birmancev iz 8. in 9. razreda.
- **Pogrebi:** z molitvijo smo v večnost pospremili 15 rajnih. 8 je bilo previdenih in so prejeli zakrament bolniškega maziljenja. Najstarejši moški je bil star 85 let, najmlajši 41. Najstarejša ženska je bila stara 95, najmlajša 54 let.
- **Bolniki:** na prve petke v mesecu so na domu prejeli sveto obhajilo trije bolniki.

Odgovorni urednik: Edvard Vajda, župnik
Lektorica: Irena Oder
Tiskanje: Župnija Ravne na Kor.

Uredniški odbor: Petra Jamnik
Kobolt, Janez Gorenšek,
Kristina Grabner.
Naklada 250.